

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Martie 2016

Psalmul 118:24



Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

“Aceasta este ziua ne care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne înveselim în ea!

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România.

Sotia Sabina a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în multe din aceleași închisori.

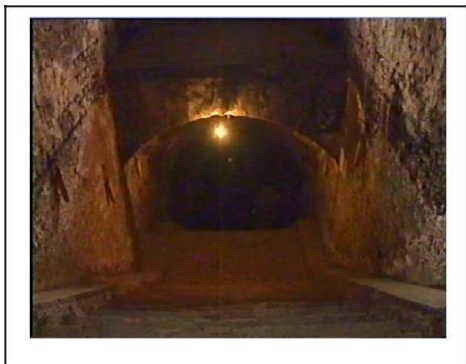
Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand: **Omul interior**

Părinții mei erau evrei nereligioși. Tata a murit când eu aveam doar 10 ani. Când moare unul din părinți, fiul evreu trebuie să facă parte dintr-un grup, pentru a spune de-a lungul a câtorva zile o rugăciune în sinagogă. S-a întâmplat că în aceeași zi, un bărbat i-a cerut rabinului să facă o rugăciune pentru fiica lui care era pe moarte. Astfel, rabinul a oprit grupul din care făceam și eu parte, pentru a face o rugăciune suplimentară. În ziua următoare când ne-am reîntâlnit pentru a spune rugăciunile, același bărbat a venit pentru a-l informa pe rabin despre moartea fiicei sale. Copil fiind, am îndrăznit să-l întreb pe rabin, cum se poate ca Dumnezeu să permită ca această fată să moară. În loc să-mi explice, rabinul a țipat la mine și m-a gonit afară din sinagogă. Relația cu sinagoga s-a terminat devreme în viața mea. Apoi, câțiva ani mai târziu am intrat într-o biserică creștină ortodoxă uimit de numărul mare de lumânări pe care oamenii le aprindeau. O doamnă a strigat, "ce face acest copil evreu în biserica noastră?" Așa s-a încheiat la acel moment relația mea cu religia.

Eram un tânăr meditativ, însetat de cunoaștere, care citea intens. Am vizitat multe cimitire, unele dintre ele care arătau în România ca niște parcuri. Privind pietrele funerare sau crucile, pe una scria cum fusese unul general, dar acum era mort, nu știu cine fusese un mare poet sau altfel de personalitate, acum era mort. Pe unele morminte puteam vedea familiile jelind, unele morminte aveau crucile sau monumentele dărâmate și sparte. M-am gândit, când eu voi fi mort cine știe cine va plânge după mine, o mamă, un frate? Ei înșiși vor muri la rândul lor. De ce ar avea capitalismul, comunismul, un rege sau un președinte vreo însemnătate? Nu-mi păsa de religie dar nici de ateism, dacă existența noastră se termina cu moartea. Ca agent de bursă, câștigam foarte bine și mă bucuram în mod egoist de viață dar chiar și așa m-am gândit, că aceste plăceri ale vieții sunt limitate și efemere. Aș fi vrut să găsesc o sursă de tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte. Proaspăt căsătorit, am mers împreună cu soția mea în concediu într-un orașel numit Săcele. Locuința noastră era peste drum de un tâmplar creștin german, numit Woelfkes. Mult mai târziu am aflat că acest tâmplar s-a rugat la Dumnezeu să-i acorde harul de a converti pe cineva în a deveni un credincios creștin, dar nu pe oricine, ci se ruga anume să marturisească credința unui evreu. Eram primul cuplu de evrei care stătuse vreodată lângă casa lui. Deși născută în România, limba natală a mamei mele era germană și astfel a fost foarte ușor de pornit o discuție cu el iar bătrânul german mi-a dat să citesc Noul Testament. Fiind un cititor avid, neavând nimic mai interesant de citit sau de făcut în acest sătuc adormit am început să mă uit peste Evangheliile, și am rămas uimit. Întâi am citit despre Maria, mama lui Isus, apoi am fost impresionat de Ioan Botezătorul, care și-a lăsat viața comodă la acel moment de fiu al unui înalt preot evreu pentru a se dedica lui Dumnezeu și tovarășilor lui și a sfârșit fiind ucis pentru susținerea dreptății. Apoi Evanghelia

descrie pe Domnul Iisus cum părăsește cerurile pentru a se alătura păcătoșilor. Păcătoșii L-au batjocorit, totuși El se roagă pentru ei, iertându-i chiar și pe cruce în preajma morții. Asta mi-a captivat atenția. Am descoperit o altă lume, o lume a sacrificiului, în locul unei lumi egoiste. Mai târziu am întâlnit un alt grup de evrei-creștini și am devenit creștin. La început soția mea nu a vrut să devină creștină deoarece a spus că vrea să se mai bucure de petreceri. Încercând să nu-i schimb brusc viața, am dus-o la câteva petreceri foarte exclusiviste din înalta societate. Întru-una din ele, spre miezul nopții tovarășii de petrecere au devenit zgomotoși, unii chiar beți, și soția mea a vrut să plecăm. Unii începuseră să danseze pe mese dar am insistat să rămânem și să continuăm să petrecem. După ce m-a rugat de mai multe ori să plecăm iar eu am spus să participăm în continuare la petrecere, cu lacrimi în ochi, ea a insistat să plecăm și mi-a cerut să devină creștină și să fie botezată chiar în acea seară. Mai târziu am fost ordonat ca pastor și am păstorit o biserică mare în București. Soția mea a devenit o misionară activă vorbind la adunări în stradă, distribuind broșuri cu Evanghelia trupelor ruse, după cel de-al Doilea Război Mondial.

Când comuniștii au preluat România, am fost răpit de pe stradă într-o duminică dimineată în timp ce mă duceam la biserică. Soția mea a fost deasemeni închisă aproape trei ani din cauza activității noastre creștine. Am sfârșit prin a fi închis de comuniști pentru paisprezece ani. Torturile prin care eu însumi și mulți frați creștini am trecut nu pot fi descrise în detaliu. Am încercat odată să fac asta când am predicat într-o biserică din Belgia și cineva din audiență a leșinat. Pentru mai mult de doi ani am fost la izolare, singur în celulă. Era un regim de înfometare totală, comuniștii sperând să mă oblige să fac mărturisiri false sau să mă înfometeze până la moarte. Datorită faptului că unii dintre oficialii comuniști se luptau cu alți oficiali, unii dintre cei care mă torturaseră au ajuns ei înșiși în închisoare și astfel am ajuns cu ei în celulă. În 1964 am fost eliberat într-o amnistie generală decretată de comuniști când au obținut împrumuturi substanțiale de la Statele Unite. Am fost răscumpărat cu 10,000 dolari plecând din România în lumea liberă în 1965. Comuniștii urau capitalismul dar iubeau capitalul. Guvernul comunist m-a vândut pentru această sumă platită de niște creștini din Vest. Când am ajuns în lumea liberă am realizat că alți creștini au suferit sub comunism mult mai mult decât mine. Victor Beliv, un creștin din Uniunea Sovietică, a fost ținut 20 de ani izolat într-o celulă comunistă pentru credința lui creștină. Biblia vorbește despre omul exterior și despre cel interior. Acesta este atât de ascuns, încât persoane pe care le cunoști de mulți ani, pot rămâne pentru tine un mister. Când ești la izolare nu există nimic care să-ți distragă atenția. Nu am reușit să mă plictisesc pentru că am descoperit omul spiritual interior pe care nu-l cunoscusem. Acest om interior nu era în închisoare, la izolare. Când omul exterior era în suferință, omul interior era în comuniune cu Dumnezeu, esența lui era eternă, infinită. În matematică, infinitul este reprezentat de un număr scris orizontal (∞). Dacă aduni sau scazi orice sumă la sau din infinit, rezultatul va rămâne tot un infinit. Evanghelia povestește cum Domnul Iisus a mers la cruce după ce a cântat un cântec pentru Paștele evreiesc. Pentru că eu cunosc religia ebraică știu ce a cântat. Acest cântec în ebraică se numește Hallel și se cântă și în zilele noastre. El constă în Psalmul 118. Versul 24 spune: "Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne înveselim în ea." Domnul nostru încredințându-și sufletul lui Dumnezeu a cântat pe drumul spre cruce. Creștinii persecutați aflați în închisori nu aveau instrumente musicale precum viorile. Dar ne acompaniam cântecele cu sunetul ritmic produs de scuturarea lanțurilor cu care eram încătușați. În timp ce sufeream la exterior, am învățat de la Domnul, forța omului interior care se bucură de tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte: o viață de sacrificii care aduce recompense spirituale biruitoare!



Închisoarea comunistă Jilava.

Intrarea spre celulele subterane.



Celulă de închisoare cu paturi suprapuse, fără saltele pe care

să doarmă prizonierii. Soba doar de decor, niciodată încălzită în iernile geroase.



Poză a pastorului Richard Wurmbrand pe când era deținut la Jilava.

“Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume. (Epistola apostolului Iacob 1:27)

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand ,Căsuța Poștală 12, OP 74,București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Orfani în România așa cum erau ținuți sub regimul comunist.



De pe internet: Copii romi
încă trăind în bordeie de pământ în România
și jucându-se în noroi!



Misionarul creștin român Traian Chilau (stânga)
mărturisind
copiilor romi români și familiilor lor
Casa lor de chirpici în fundal.

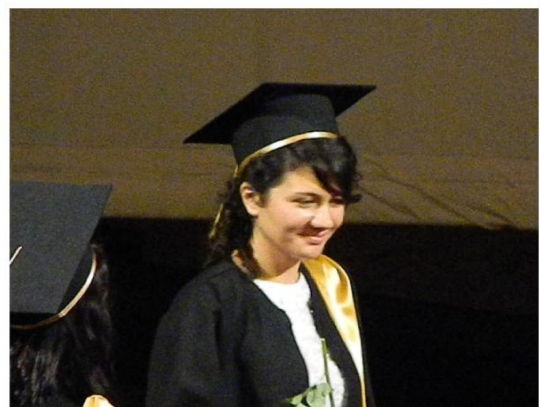


Fetele orfane de la Agape, un orfelinat fondat de pastorul Richard Wurmbrand

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au suferit ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Michael Wurmbrand.

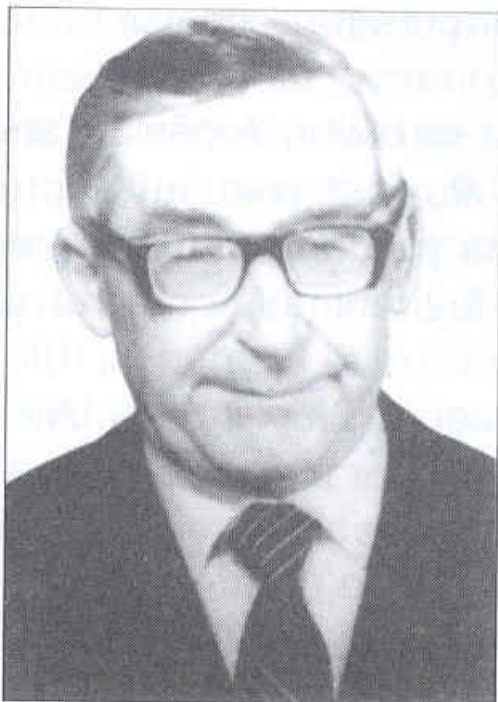


Orfani participând la ore școlare la Agape



Una din orfanele de la Agape, Ana-Maria sărbătorind absolvirea

Creștini ajutați cu darurile voastre
Püsök Miklós (decedat)



Biografia sa provine din cartea “Prizonierii speranței” de pastorul Ferenc Visky.

A devenit creștin în 1953, misionar reformat și cântăreț. În iunie 1958 a fost arestat împreună cu tatăl său. Anchetatorul comunist, văzând că nu poate construi un caz legal împotriva lui, i-a propus să fie lăsat liber, cu condiția să nu mai predice și să nu dezvăluie ce s-a întâmplat de-a lungul celor 7 luni de detenție preventivă. El i-a răspuns, “Nu vreau să fiu ca slujitorul din Evanghelie, descris că și-a ascuns talantul. Trebuie să predic și să cânt despre Salvatorul meu.” Pentru aceasta, în orice ocazie a transmis versete din Biblie celorlalți prizonieri, el a fost bătut. Și-a găsit o mare consolare în versetul predicat la nunta lui, cu trei luni înainte de a fi arestat. din Matei 9.15.” Se pot jeli nuntașii câtă vreme este mirele cu ei? S-a gândit că așa cum Isus a rămas cu el chiar și în închisoare asta i-a dat motivul să împlinească acest verset plin de bucurie. Printre alte torturi, nu i se permitea să se întindă în pat sau să adoarmă pentru perioade lungi de timp. Îi mulțumea Domnului Iisus pentru că putea să împărtășească puțin din soarta Lui, conform versetului biblic din Luca 9.58,” dar Fiul omului n-are unde-Și odihni capul.”

Continuăm cu ajutorarea soției sale, Catalina!

Creștini ajutați cu darurile voastre

Preotul Jidveian Nicolae



El a scris:

Am confirmat prin telefon primirea banilor. Vă trimit deasemeni o fotografie a mea. Pentru a putea să vă scriu tot ce am suferit în mâinile poliției comuniste din România începând cu anul 1948 și până acum, ar fi nevoie de multe pagini și foarte mult timp. Dacă vreți să aflați totuși despre aceasta, anunțați-mă și îmi voi face timp să vă scriu.

Înainte de a fi arestat am stat ascuns timp de un an și 7 luni într-un grajd. În timpul zilei îngrijeam animalele iar în timpul nopții dormeam în fân. În timpul care a trecut până acum de când am fost eliberat din închisorile comuniste, am trăit în sărăcie, am trăit lipsindu-mi cele mai elementare condiții de trai.

Este un miracol că am putut trăi atât de mult având de înfruntat atâtea greutăți. În privința banilor, mi-ați spus că banii sunt de la dl. Mihai Wurmbrand și îi mulțumesc din toată inima. Pensia mea este de aproximativ 300 lei din care, cu greu mai rămâne ceva, după ce plătesc încălzirea, electricitatea, apa, gunoiul și telefonul. Trăiesc din prestarea unor activități bisericesti. Altminteri, aș fi un cerșetor. Sper că îmi înțelegeți situația din aceste câteva cuvinte. Fie că Bunul Dumnezeu să va binecuvânteze și să vă răsplătească.

(Decembrie 2015: Preotul Jidveian a murit la vârsta de 102 ani!)

Va rugăm: împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii voștri!

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România

Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ; Pagina Web:

http://asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Creștini ajutați cu darurile voastre

Kisvaradi Magdalena



Ea a scris:

“Stimate domn, frate în Domnul. Am primit darul trimis în numele lui Mihai Wurmbrand. Nu am cuvinte să exprim cât de întăritor a fost pentru mine să întâlnesc pe respectatul său tată (pastorul Richard Wurmbrand).

“Au trecut mai mult de 50 de ani de când l-am auzit vorbind în Biserica Evanghelică din Cluj. Ne-a întărit credința, a trezit în noi dorința și speranța că vom întâlni toți sfinții în Ierusalimul Ceresc. Fața lui strălucea în timp ce citea din proroci. Aceasta m-a întărit foarte mult în zilele întunecate din închisoare. Câțiva ani mai târziu, l-am auzit predicând din nou în Arad. Și-a scos încălțămintele precum Moise în fața rugului aprins. Acum este apropiat de Domnul. V-am îmbrățișat familia de multe ori în gândurile mele. M-am gândit destul de mult la fiul lor, ce greu trebuie să-i fi fost fără părinți.

“Dumnezeu nu ne abandonează. Mulțumesc din nou. Nu am nici o lipsă. Slăvit să fie Domnul. Vă transmit din Epistola II către Corinteni : “Cu respect și dragoste frățescă”.

Biografia sa provine din cartea “Prizonierii Speranței” de pastorul Ferenc Visky.

Dna Kisvaradi este diaconesă în Biserica Reformată. La arestarea sa în 1958, poliția comunistă i-a spus în interiorul dubei de poliție, “ești într-o dispoziție prea bună, pe care în mod sigur ți-o vom strica în închisoare.” Ea a răspuns, “Creștinii au fost persecutați de-a lungul întregii istorii. Nu sunt vinovată de nimic. Cu toate că vreți să mă închideți în închisoare, pentru mine aceasta nu înseamnă nimic mai mult decât o schimbare a locului de muncă. Cuvântul Domnului este foarte necesar și în închisoare.”

A fost abuzată psihic în închisoare. Singura sa suferință era grija pentru tinerele din comunitatea sa creștină, în pericol permanent de a fi închise și ele.

La citirea sentinței a fost întrebată anume cui a mărturisit? Ea a răspuns, “oricui și-a încrucișat drumul cu mine!” Împreună cu alți 7 creștini a fost condamnată la 8 ani de închisoare (în mod specific pentru activitatea sa creștină misionară). A fost închisă într-un fost castel din secolul 18, de multe ori având lanțuri la mâini și la picioare și fiind ținută la izolare. A fost foarte torturată și multe alte femei deținute și-au pierdut mințile. A fost binecuvântată de mulți oameni, care ani mai târziu, și-au exprimat mulțumirile pentru convertirea lor datorată activității ei misionare.